

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กปฐมวัยเป็นเด็กในวัยเริ่มต้นของพัฒนาการทุก ๆ ด้านของชีวิตมนุษย์ เป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดเนื่องจากเด็กจะมีพัฒนาการทุกด้านอย่างรวดเร็วมาก การส่งเสริมพัฒนาการและสร้างประสบการณ์ให้กับเด็กโดยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสม จะเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวและพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นหัวใจของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด เด็กควรได้มีโอกาสพัฒนาการรับรู้ ความสนใจ ความมีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ การจัดประสบการณ์ที่ดีและเหมาะสมจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ได้อย่างเต็มที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 1)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ได้กล่าวถึงปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้ คือ การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่เด็กแรกเกิดถึง 6 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพในบริบทสังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่มนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (กรมวิชาการ, 2546 : 3)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 มีจุดมุ่งหมายที่จะเตรียมความพร้อมเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมที่เหมาะสมกับวัย การเตรียมพร้อมด้านสติปัญญาให้กับเด็กปฐมวัยนั้น จะเป็นการเตรียมความพร้อมทางด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา การเตรียมความพร้อมด้านภาษา เป็นการสร้างความพร้อมความสามารถทางภาษา ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสำหรับการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลเป็นช่วงวัยระยะเวลาสำคัญในการที่จะปลูกฝังให้มินิสัยรักการอ่านและเห็นความสำคัญของการอ่านเป็นอันดับแรก เพราะการอ่านไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่แรกเกิดเหมือนทักษะการฟังและการพูดแต่จะต้องมีการปลูกฝังและฝึกฝนเป็นเวลานาน หากไม่ส่งเสริมตั้งแต่อายุน้อยแล้วนั้นก็หวังได้ยากว่าเด็กจะเห็นความสำคัญของการอ่านในภายหน้า นักบริหารการศึกษาได้ตระหนักถึงการเรียนรู้ภาษา โดยสังเกตวิธีการที่เด็กมีพัฒนาการทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และนักการศึกษาเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมต่อพัฒนาการด้านการเรียนรู้

ภาษาของเด็ก เช่น ถ้าเด็กมาจากที่บ้านที่เห็นคุณค่าของวรรณคดีและการอ่านทั้งมีกิจกรรม การอ่านนิทานให้ฟังก่อนนอนทุกวัน เด็กเหล่านี้จะสนใจตัวหนังสือ และจะเรียนรู้การอ่าน เขียน ได้เร็วกว่าเด็กที่ไม่มีประสบการณ์เช่นนี้ซึ่งในสถานศึกษาร้อยละ 80-90 จะต้องอาศัยทักษะการอ่าน และความสามารถในการอ่านจึงจะสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างดี (ไพววรรณ อินทนิล. 2546 : 6-7) แม้แต่คำขวัญวันเด็ก ปี พ.ศ. 2549 จากนายกรัฐมนตรีก็ยังเน้นเรื่องการอ่านคือ “อยากฉลาด ต้องขยันอ่าน ขยันคิด” (นิตยา ประพุดติกิจ. 2549 : 35) การอ่านหนังสือออกและ การอ่านจนคิดเป็นนิสัยมิใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติ ต้องมีการฝึกฝนและมีพื้นฐานและ ประสบการณ์จากการอ่านที่เหมาะสมกับวัย (ไพววรรณ อินทนิล. 2546 : 11) การพัฒนาคุณภาพ ของประชากร โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยถือเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กได้รับ ในช่วงนี้จะมีผลอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็กในช่วงต่อไป เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ที่จะเร่งขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษาหรือระดับปฐมวัยในทุกรูปแบบให้ ทั่วถึง โดยเน้นความพร้อมในทุกด้านประกอบด้วย ด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิต เพราะการเป็น ผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพจะต้องได้รับการปูพื้นฐานมาตั้งแต่ปฐมวัย และในการพัฒนาด้านสติปัญญาของ เด็กปฐมวัยนั้น ต้องให้โอกาสเด็กได้ทำความเข้าใจพื้นฐานทางภาษาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ทำท่าประกอบกรรือเพลงหรือท่องคำคล้องจอง และจะให้เด็กมีความพร้อมที่จะทำ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 14)

การเรียนรู้ภาษาของเด็กเกิดจากการที่เด็กได้ฟังและมีโอกาสได้พูดคุยกับผู้อื่น โดยมีสิ่งเร้า เช่น รูปภาพ ฟังเพลง ดูภาพจากนิทาน เด็กจะสนใจและกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น อยากซักถาม ด้วยคำถามแบบเด็ก ๆ ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาคืบขึ้น (วิลาวัลย์ โชติเบญจมาภรณ์. 2542 : 49-51) เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีจินตนาการสูงสามารถเล่าเรื่องต่าง ๆ ตามความคิดของตนได้ ควรเปิด โอกาสให้เด็กได้เล่าเรื่องที่เด็กเห็น เด็กรู้ การพูดสนทนาจะทำให้เด็กพัฒนาภาษาได้ดี ภาษาจึงมี ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กช่วยให้สื่อความหมายและเข้าใจผู้อื่นได้มากขึ้น คอบสนอง ความต้องการของตนเอง พยายามเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเอง เด็กจึงเกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษา สื่อความหมาย (กุลยา ดันดิผลาชีวะ. 2542 ข : 112) ความพร้อมทางการเรียนภาษามีความสำคัญ และเป็นสิ่งที่กำหนดว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียนเพราะการเรียนเป็นเครื่องมือสื่อสาร ที่มนุษย์ใช้ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เด็กเรียนรู้ภาษาจากสภาพแวดล้อมและภาษามีผลต่อ การพัฒนาสติปัญญาของเด็กอีกด้วย การเตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่เด็กปฐมวัย จึงนับว่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากในชีวิตประจำวันของมนุษย์นั้นจะต้องมี

การติดต่อสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสังคมอยู่ตลอดเวลา บุคคลที่มีทักษะทางการใช้ภาษาในการสื่อสารได้คิดจะสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องและชัดเจน สามารถที่จะพูดหรืออธิบายได้อย่างมีเหตุผล การฝึกเตรียมความพร้อมทางด้านการอ่าน จึงควรเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัยเพราะเด็กในวัยนี้มีพัฒนาการทางการอ่านที่รวดเร็วมาก เด็กที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่ดีจะมีความพร้อม มักจะมีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งในสภาพปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคลตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 โดยครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาการเด็ก และเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพแวดล้อมประสบการณ์สำคัญ กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ตามสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและเพื่อเป็นการเชื่อมต่อสาระการเรียนรู้ระดับปฐมวัยกับสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้สอดคล้องและประสบผลสำเร็จ (บุญขง คันดิวงษ์. 2541 : 141) การพัฒนาทักษะทางภาษาในเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพเพื่อให้เด็กมีความสามารถนำมาใช้เป็นทักษะพื้นฐานการเรียนรู้วิชาการทุกด้าน ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีความหลากหลายเพื่อให้ครูได้เลือกใช้ตามความสนใจของตนเอง (ภัทรครา พันธุ์สีดา. 2551 : 3)

ปัจจุบันเด็กไทยจำนวนมากขาดความรู้และทักษะด้านภาษาไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเกือบทุกระดับชั้นอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเรียนวิชาอื่น ๆ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ความด้อยประสิทธิภาพในการสอนของครูเป็นสาเหตุประการหนึ่ง เนื่องจากครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายจึงทำให้เด็กไม่มีโอกาสได้ร่วมคิดและร่วมกิจกรรม ครูผู้สอนขาดทักษะในการเลือกและการใช้สื่อที่เหมาะสม อีกทั้งยังเน้นการสอนแบบท่องจำมากกว่าให้นักเรียนได้ค้นหาวិธีการเพื่อให้ได้คำตอบ (ประจบ บาลทิพย์. 2550 : 7) การจัดการศึกษาปฐมวัยว่ามีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากระดับอื่น ๆ เพราะเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและการพัฒนาสมอง ดังนั้น การศึกษาสำหรับเด็กอายุแรกเกิดถึง 6 ปี จึงเป็นในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและเป็นการให้เด็กเกิดการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม รวมถึงความสามารถของเด็กแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้เด็กเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้และเป็นจุดเริ่มเรียนรู้ของการศึกษาในระดับต่อไป ซึ่งภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ ในชีวิตประจำวันต้องใช้ภาษาในการรับความคิด ความรู้สึกของผู้อื่น โดยวิธีการฟังและอ่าน ใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนไปยังบุคคลอื่น โดยการพูดและเขียน ไม่ว่าจะชนชาติใด ภาษาใดต่างก็ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ภาษา

จึงนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (ยาวพา เศษะคุปต์. 2542 : 14)

ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนแห่งสภาวิจัยแห่งชาติอเมริกา รายงานว่าหลักฐานมากมาย ทั้งเชิงประจักษ์และการสังเกต กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น พบว่าเป็นนักเรียนที่มีความรู้ที่น้อย ขาดทักษะพื้นฐานในหลาย ๆ ด้านดังจะเห็นได้จาก รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการรู้หนังสือที่ยืนยันตรงกันว่า ประสบการณ์ทางการอ่านจะต้องเริ่มต้นปลูกฝังเสียตั้งแต่ยังเล็ก ๆ ดังนั้น วิธีการเบื้องต้นเพื่อป้องกันและลดจำนวนของนักเรียนที่มีความรู้ที่น้อยเกี่ยวกับการรู้หนังสือ เช่น ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวหนังสือ ความตระหนักในหน่วยเสียง และคำศัพท์จะต้องรีบดำเนินการก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั่นเอง (นิตยา ประพุดติกิจ. 2549 : 38) ซึ่งในปัจจุบันได้มีการศึกษาค้นคว้าทดลองจนเป็นที่ยอมรับแล้วว่าการอ่านควรได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อนเข้าศึกษาภาคบังคับยิ่งเร็วเท่าไรก็ยิ่งได้ผลเท่านั้น และองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านในระดับชั้นอนุบาล ได้แก่ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นในการอ่านออก ซึ่งการเลือกสื่อการสอนต้องคำนึงถึงส่วนที่ต้องสอดคล้องต่อยุทธวิธีการเรียนการสอนด้วย (ไพวรรณ อินทนิล. 2546 : 90-91)

แบบฝึกทักษะจึงเป็นสื่อที่สำคัญสำหรับเด็กอนุบาล ในการเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน แบบฝึกทักษะต้องจัดเนื้อหาที่อยู่ในบทเรียนให้สอดคล้องสัมพันธ์กับบทเรียน มีหลายแบบ หลายลักษณะ เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนฝึกตอบ (ราชบัณฑิตสถาน. 2531 : 483) ดังนั้น แบบฝึกทักษะที่ครูจัดทำขึ้น โดยการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งด้วยความสนใจและพอใจจากนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาบ้างแล้วแบบฝึกทักษะจึงเป็นการส่งเสริมนักเรียนได้ใช้ความคิดรวบยอดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการอ่านมากขึ้น แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อ การเรียนเป็นอย่างมาก เพราะช่วยให้เกิดทักษะด้านการอ่านภาษาไทย ตลอดจนสามารถทราบถึงความบกพร่องของนักเรียน และนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านการอ่านของนักเรียนได้

เพื่อช่วยให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องนำสื่อมาจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล สื่อสำหรับการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยมีอยู่ด้วยหลายแบบ สำหรับเกมการศึกษามีความสำคัญและเป็นสื่อที่เหมาะสม เพราะสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มีกฎกติกาง่าย ๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวและเล่นรวมกลุ่มกัน ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกตคิดหาเหตุผล รวมถึงกล้าทำ กล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเองและประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาในขั้นต่อไป (หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช. 2546 : 66) การนำเกมการศึกษาจัดเป็นกิจกรรมก่อนเพื่อให้เด็กมีความสุขจาก

การเล่นเกม เมื่อให้เด็กสนุกกับการเล่นเกมที่ครูจัดขึ้น เด็กจึงเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ในบทเรียน และสามารถทำแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน ได้ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยหลาย ๆ เรื่องเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการอ่านของเด็กอนุบาล ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรส่งเสริมตั้งแต่ก่อนเข้าโรงเรียนเพราะการอ่านในนักเรียนชั้นอนุบาลควรมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาล เพื่อให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุขและกระตือรือร้นในการอ่าน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้อื่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมศึกษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้มีความสนใจและเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพอันเป็นผลในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มกระสัง 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จาก 10 โรงเรียน จำนวน 10 ห้องเรียน รวมจำนวน 175 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านไม้แดง ตำบลชุมแสง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 19 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

3. ระยะเวลาในการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม 2557 สัปดาห์ละ 3 วัน คาบละ 30 นาที ทำในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยไม่รวมเวลาในการประเมินหลังเรียน รวมเป็น 7 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการใช้เกมการศึกษา ได้เนื้อหาจากประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ. 2546ก : 37-38) จำนวน 7 ชุด ๆ ดังนี้

- 4.1 ชุดที่ 1 การจำแนกความแตกต่างของภาพ
- 4.2 ชุดที่ 2 การอ่านโดยการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา
- 4.2 ชุดที่ 3 การบอกชื่อตัวอักษร
- 4.4 ชุดที่ 4 การจำแนกความแตกต่างของตัวอักษร
- 4.5 ชุดที่ 5 การอ่านคำศัพท์
- 4.6 ชุดที่ 6 การรู้ความหมายของคำ
- 4.7 ชุดที่ 7 การเข้าใจสัญลักษณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อฝึกให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นสื่อการสอนที่จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะเพิ่มขึ้น จำนวน 7 ชุด ดังนี้

- 1.1 ชุดที่ 1 การจำแนกความแตกต่างของภาพ
- 1.2 ชุดที่ 2 การอ่านโดยการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา
- 1.2 ชุดที่ 3 การบอกชื่อตัวอักษร
- 1.4 ชุดที่ 4 การจำแนกความแตกต่างของตัวอักษร
- 1.5 ชุดที่ 5 การอ่านคำศัพท์
- 1.6 ชุดที่ 6 การรู้ความหมายของคำ
- 1.7 ชุดที่ 7 การเข้าใจสัญลักษณ์

2. ความสามารถด้านการอ่าน หมายถึง คะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการประเมินความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทยทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

3. แบบประเมินความพร้อม หมายถึง แบบประเมินที่ใช้ประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นแบบปรนัย ประกอบด้วย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ประสิทธิภาพที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นระดับที่กำหนดตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 จากการทำแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการทดลอง

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนสามารถทำแบบประเมินความพร้อมหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

5. เกมการศึกษา หมายถึง สื่อที่นำมาจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยมีอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย มีกฎกติกาที่เข้าใจง่าย ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในขณะที่เล่นเกม ทำให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ได้จากการสังเกตและประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

7. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ หมายถึง แบบสัมภาษณ์ความรู้สึกของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 10 ข้อ

8. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หมายถึง นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มกระสัง 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จาก 10 โรงเรียน จำนวน 10 ห้องเรียน รวมจำนวน 175 คน